

ազգայնական զինուորները իրան ստորադրուող երկուստեք զինուորներին հետ նա իւրաքանչեւին զինուորը, ուղղակի անուանում էր ամեն միայն իր ազգանունով՝ Վարդանանց, Արարիկունց, Արաւանանց, Բուռնանանց, և այլն եւ այլն։ Ուստի զինուորներն արժանի էին զինուորների խորին օրհնութիւնը եւ անշուք իր պարտքը իրենց կայսր թաւաղի մէջ։ Մինքն չենք կարող ծածկել եւս ուսումնական իրենց, որ մեր գիւղացի երեւոյթները այդքան կարճ ժամանակում վրայ տանէին ձեռնով արդարացին ամենքի ըստ պատմիկ յայտնել իրանց մասին։

Երեւոյեան ժամը 7-ին տարեկան հասարակութեան կողմից, բարձրագոյն կրօնական, առանձնապէս ի պատիւ իւր զօրութեան զինուորներին և օրհնութիւններին մի ճաշկերպով, որին հարկաւոր էին բոլոր վարչապետներին կառավարներին։

(Մշ-1)

ՍՄԱՆԱԾԱՆ ՕՐԻՆԱԳԻՐ

Յիսուն տարիներ է ի վեր հայ գրականութիւնը բաւական խնամով կը մշակուի, գիտական, տնտեսագիտական, պատմական, բանասիրողական, վիպասանական երկեր հեղինակելու կը հրատարակուի և կը զարգացնեն ի մեզ դարձած գիտական և գիտութեանց ճանապարհը։ Սակայն ցաւալի է տեսնել որ ցարդ մեր գրականութիւնը չէ արտադրած մի գործ, որոյ նպատակը լինի ծանօթացնել մեզ մեր երկրի օրէնքներն և այն պարտքերն ու իրաւունքները զորս ունինք իբր ճշմարտութեամբ ընտանեաց։

Մեր գրականութեան մէջ տեսնուած այս դժուար պակասը զանազան տեսակներով միաստեղծ եղած է մեր ազգին։

Մեր գաւառաց առաջնորդը, որոց անհրաժեշտ է գիտակ լինել տեղային օրէնքայ, որպէս զի արժանաւորապէս պաշտպանել ժողովրդական իրաւունքներն, յաճախ չեն կրցած ուսանել օսմանն օրէնքութեան տարրական սկզբունքներն իսկ, և այսու մեծապէս կը միաստեղծ մեր գաւառացի եղբարք։

Մեր հայ վաճառականը կ'ազգայնէ յաճախ երկրին առեւտրական օրէնքներն, այնպէս որ իրենց գիտութիւնն պատճառաւ կ'ըլլայ լայն անգամ իրենց անյայտութեան, փոխանակաբար մը պատմաներն, հաշուետեւորներու ձեռն ընտանքով, վաճառման, գնման և յաճախարարութեան օրէնքները, մասնկալութեան ձեռնարկները, և այլ նմանօրինակ վաճառականական տարրական ծանօթութիւնը մեր հայ վաճառականաց մեծ մասին համար հանելուկներ կը մնան և այսու մեծապէս կը միաստեղծ հայ վաճառական դասը։

Կրնայ առաքելուի սակայն թէ օրէնքագրող հայ թարգմանութիւնն աւելորդ է և թէ կը բաւէ ունենալ հայատառ թարգմարարաւ օրէնքագրերը, թողով մեկուսի սա պարտքայն թէ ցարդ հրատարակուած հաւաքածոյ մը կ'իտասարար մնացած է, կը վերջանայ յայտնել թէ մեր մէջ կան զանա շատեր, նոյն իսկ մեր առաջնորդաց և մեր կրթեալ ազգակցաց մէջ, որք ուսած չեն թուրք լեզուն, մասնաւոր իրաւաբանական լեզուն որ անշուշտ կը տարբերի սովորականէն. արդ, հայ մը իւր երկրին օրէնքը հասկնալու համար սովորուած է այժմ նախ սովորել երկրի լեզուն և ապա ուսումնասիրել իրաւաբանական ոճն, իսկ որ մեծ զբօսարարութիւններ կը ներկայացնէ։

Սակայն, օսմանական օրէնքագրող հայերն թարգմանութեան պէտքն ոչ որ կրնայ չընդունիլ։ Սակայն գիտարարութեան գործարարութեան մէջ կ'երեւայ։ Օսմանական օրէնքներն արդէն թարգմանուած են ֆրանսերէնի և յունարէնի. այդ թարգմանութիւնները կրնան մեծապէս գիւրգիւնել հայերէն թարգմանութիւնն ալ։

Եւ յետոյ, ոչ որ կ'անգիտեն թէ ի մեզ բազմաթիւ են օրէնքագրող տնտեսական փաստաբանաց մէջ հայ փաստաբանը կարելի ոչ զի մը զբաւած են և կան անոնց մէջ գրագէտներ ալ՝ որք ծանօթ են հայ դրական աշխարհին, և մերթ կը զրնն գրական ծով յարուածներ և վէպեր։ Մեր աներկապ ենք թէ նորա կրնան նաև իրաւագիտական երկերու խմբագրութեան և թարգմանութեան մէջ նոյնապի յայտնել։

Միթէ կարելի չէ՞ գրագէտ հայ իրաւագէտներէ խումբ մը կարելի որք օսմանական օրէնքներն օրէնքագրութեան մէջ։ Մի ոմն կ'առնու Պատմական մասն, ուրիշ մը Ունեւորական մասն, ուրիշ մը Վարչական կամ Բանաբանական (հաշիւային միտարարական) մասն, և այսպէս ի դուրս կ'ենէն հայալեզու օրէնքաց հաւաքածոյ մը։ Ինչպէս բրինձ Թիւրքի, և այն ալ տարիներ յաւաք։ Մեր որ շատ ինչորոց մէջ կ'ուրիշը մընք ալ մեզ վիճակից ազդեն հետ, էր այս կեանք մէջ ալ չենք հետեւիք իր օրէնքներին։

Վերջերս մայրաքաղաքին իրաւագիտական վարժարանի հայ ուսանողներն մը քանի երեսնաւոր երեսուն երկու մեծածախ երեսներէ բաղկացած ՍՊԻ անուն կ'ուսանան հանգու մի լոյս պիտի ընծայեն, որոյ նպատակը պիտի լինէր զինուորաբար օսմանական

պիտուութեան օրէնքագրերը թարգմանաբար ծաւալել ժողովրդեան ամեն կեանքներն մէջ, խիստ դժուարատեղի լինով։ Որպէս զի տնտեսական ժողովրդը, մտադիր էին նաև գիտական և գրական գրուածները հրատարակել այդ հանդիսին մէջ։

Այս մասին հրատարակութիւնը ալ եղանակ մէջ է բաժանորդագրութեան տուներ չըլլալով թիւան հանուցան, սակայն ի դուրս երկու հարիւր բաժանորդը չգտնուեցան որք ուղեկն յայտնել հրատարակութեան մը նիւթապէս օժանդակել։

Ամենայն շահը չէր որ գրքեց աղբերտապարհներն իւր տեսակին մէջ ընտրողին նոր և ազգագրական այս ձեռնարկին, այլ լոյս հայրենասիրական եւ ազգայնական ծաւալութիւնն մը մասնագիտական գործիչի դիտարարութիւնն էր որ ներշնչեց զիրենք։ Նորա միայն որ երկու հարիւր կանոնադրաբանօրէնքը չունենալին, չպիտի հարկեային հրատարակութեան ձեռնարկը. սակայն ցաւալի է տեսնել, որ հայ ուսումնասիրողը փոխանակ իրենց օրէնքներով քաջալերելու զայն՝ հազար ու մէկ առաքելութիւններ բրին և չուղեկն ձեռնհաս լինել նմանօրինակ հանդիսի մը հրատարակութեան, և այսպէս արդ իրաւաբանութեան երեսնաւոր ուսանողները, չկարենալով պատշաճօրէն տպագրական ծախքը, կը հրատարակն յոսանաւոր այդ օգտաշատ ձեռնարկին։

Մեր այս տողերն հրատարակելով նպատակ ունինք ուսադրութիւն հրատարակել օսմանական օրէնքներն հայ ազգին մէջ ծանօթացնելու անհրաժեշտ պէտքերն վրայ։ Այս խնդիրը կ'արժէ որ ըզբարեցնէ հայ հրատարակչութիւնը։

Եթէ չգտնուի հայ հրատարակչի մը, որ ուղեւ աշխարհ տպագրութեան մը ծախքները հոգայ, կարելի է ընկերութեամբ ձեռնարկել այդմ. եւ եթէ մասնաւոր և հաւաքական ջանքեր անշուշտ կ'ընեն, մեր կարծիքն այն է որ այս մասին նոյն իսկ Ազգային Վարչութեան պարտքն է ձեռք առնուլ պէտք եղած միջոցներն, որպէս զի ընդհուպ թուրքոյ հայն ալ ունենայ իւր երկրին օրէնքաց հաւաքածոյն, որոյ բազմաթիւութիւնը ցարդ տեղի տուած է յաճախ հայ անհատներու ընկերական, առեւտրական և քաղաքային իրաւանց կորստեան։

Հ. ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

ՓԵՆՏԵՆՍ

Այսպիսի ահաւոր կորուստն վերջ տալով դեմոգրաֆիկ (démographique) երեւոյթ մը նշմարած է, Ժողովրդը բարձրագոյն, ժամանաւոր դարձածին պէս, արք և կանայք որ կենդանի մնացած էին կ'աւանանային հեղուկեմէ, մայրը յաճախ կը ծնէր երկուորեակ կամ երեք զաւակներ ողջ և առողջ։

Այս թուականին սկսեալ ժամանակաշրջանը չէ թողած դեւորայ, 1347ին բընտկաց 1/3, 1361ին 1/2, 1371ին 1/10, 1382ին 1/20 կորուստ. ամեն անգամ որ այս տեսակ հիւանդութիւնն մը կը յարձակի ժողովրդեան մը վրայ, տակաւ իւր ծանրութիւնը կը կորսնցնէ։

Ժե. դարն կը ներկայացնէ ի Գերմանիա և ժամանակաշրջան, 1449, 1460, 1473, 1482. Համառօտ ասել, Ժե. դարէն մինչեւ ի Ժե. դարն ժամանակաշրջան երեւոյթ էր 32 անգամ, որոց իւրաքանչիւր տեսած էր 12 տարի միջին հաշուով. Ժե. դարն մէջ արժանեցաւ վերտու. գողցեա սովորեալ էին մարդիկ այրել. 1530ին Պոնիֆար կը գրէ ձեռնովայէն. «Մինչեւ ժամանակուր կ'աւելնէ այս երկրի, եր տեսնեմ որ աղբիւրները բարեկեանքին խաղեր կը խաղան, թէ և անոնցմէ մին չեմք գողով կը տաքանալը իսկ»։

Ի Ժե. դարու ժամանակաշրջանը քաղաք կը նստալը բացի քանի մը տեղական պատահուածներէ, ինչպէս 1604ին, ի Նիմէն և յԱմսթերդամ 1637ին, յԱրքա 1654ին, ի Լոնտրա, ուր 1685ին մինչեւ 1688 յաղակեց 8000 մարդ։ Միտենհէյմ իսկ խոսք տուաւ. այս մեծ բռնկին աւելի տարածեալ էր քան քաղաքներ, վասն զի ժամանակաշրջանում ամբողջ փրկեցութեան արդարեւ կը հաշուարկէ. ի Գերմանիա 1675ին, ի Բարբի 1648ին. 17000 անձներ կը մեռնեն ի Ռուսիա. ժամանակակից որք կը պատճեն մեզ թէ հիւանդը 8 կամ 10 թուով կը գրուէին միւսին անկողնոյ մէջ և երբեմն մին կ'ապրէր 7 կամ 8 մեռնելով ինչեւ. 1650ին ի Ռուսիա Աւստրիայէն բուսած օրհնէն մէջ 800է աւելի հիւանդ կային միտենց վերայ կ'ուստեղայ. 1720ին Միւրիպիէն եղող նաւը ժամանաւոր տարաւ ի Մարմար լիւս. Բիւր ժամանակէն տարախոյնիկ այստեղ լիւսեցողով ժեղատանի՝ Ամբերիտի և Լիւնդընի լեռնաց վերայ, ամբողջ երկրին ամայի դարձած էր. Միշուր կը պատճեն թէ արքա մը որ կ'ուղեւորը հասարակաց կառքով Բարբիզէն ոչ հեռու ինչպէս վարուեալ, և յունեին լաւեցին զայն, ապա դատանի ուղարկուի, Ամբողջ գիւղեր անթաղ մնացած մեռելով լի էին։

1720ին ի վեր ժամանակաշրջան այլ եւս վերտու չընդունաւ ի միտենց. ի Ռուսիա կուս դուս չէ երեւցած 1770ին ի վեր, ի Հոլանդիա 1797ին ի վեր. Ժակաւ առաջին կը թողու զերեւոյթ և զարեւմտեան մասին Ասիա, այլ դէպ յարեւելյան յարաբար կ'անհետի. 1812ին դուս կար Մայիթալի, Օսթալի, Պուրաբիլի մէջ. 1815ին Նարպիլ թագաւորութեան մէջ յորում կ'որստեղայ 1/10, 1848ին ի Ռուսիայում, 1836ին ի Թուրքիա, 1848ին Տրիպոլի մէջ։

Սակայն ժամանակուր դուս չէ մեղծ նաւն որ դաւաւանեցին զորս կ'արքա իւր կ'աւանաններ կուր, յորս յարաբար կ'որստեղ կընէ։ Այսպէս 1831ին 60,000է աւելի անձներ կորուստ ի Պարսկաստան, 1863ին նմանօրինակ ճգաւ արեւելք. Իրաք Ա. թագի ընտանիքն իրաւոր հաւուցէ հետ. ի միտենց և նոյն տեսարանն. Թուրքիա կը հաւատնէ թէ այս հիւանդութեան երկրին երբեք մարդ մեռաւ. Աւստրիայէն կ'ուրա իւր բոլոր բնակիչներն. Նարպիլի մէջ 30000 անձներ մեռան քանի մը շաբաթներ մէջ. Ամբերիտի մէջ 2000 երեք օրուան մէջ, ի Մարմարի, բոնիկ ողջ չը մնաց. Բերկացէն ի Թուրքիա 50000-80000 անձներ կորան, 16000 զոհեր ի Սէն-Տիւր, 17000 միայն մէջ. ի Գերմանիա, ի Պուրաբիլ, յիտային ի միտենց իրաւորութիւնը միացաւ ժամանակաշրջան հետ. ամեն տեղ հրեաները կ'ապանեցին կամ կ'արեւելի ամբաստանելով թէ կը թուաւորեն աղբիւրներն. ի Սուրաբիլ, 1884 հրեաներէն 900 աղբիւրներ, միւսներն դարձան ի քրիստոնէութիւն. Հոնտուր թագաւոր մէջ զերեւոյթայէն յոյներ զհրեանց հալածեալն արտաճառեց կ'ապանէ զամեն ինչ, 12000 հրեայ Մայիթալի մէջ անձնապէս կը լինին հալածանքը զերծ մնալու համար. Անշուշտ անկողն տըր-գիտութիւն և կրօնական մոլորանք հրեաներն էր որ այրել կուստեղին ըզհրեայ, բայց ուրիշ բան մ'ալ կար, հրեայք ստակ ունէին, խարոյկ վառելը զիրեն միջոց մ'ըր վատակ ընելու։

Վերջերս միայն, այն ժամանակի միջազգային մեծ բաղադր. ձեռք առնաւ առաւելագոյնական աղբիւրի միջոցներ. 1348ին հաստատեց 3 մասնաւոր ինչպանութիւններ ժամանակաշրջան ասպիւրն համար. 1403ին այս ինչպանութիւնը կ'աղծեցին աւալին ըզգուշարան (lazaret) մերձակալ կողմ մը մէջ. ձեռնով հաստատեց զինք 1467ին վերջնայէն Մարմարի 1476ին. Հէքեր Եւրոպայի մէջ 1348ին ժամանակաշրջան և մեռնողներն արեւելքի մէջ 25 միլիոն կը հաշուէ, Ամբերիտի մէջ 23 միլիոն զոհ ըրաւ, ամբողջ մտաւորապէս 48 միլիոն։

Ա. Չ. Գ.

Հեռագիրը կը ծանուցանէ թէ Համբուրքի Լոգրաֆին ապրիլ 25ի, 26ի, 27 ի եւ 28 ի վիճակահանութեանց մէջ Կրամատուն վաճառած հետեւեալ թիւերը չափած են։

Թիւ	Մարդ
88756	5000
67845	2000
12404	1000
25435	1000
15447	500
15906	500
17353	500
25050	500
28112	500
30979	500
33353	500
80455	500

Վերոյգրեալ տուեալը կը կրեն Կրամատուն կիւրն, եւ անոնց տեարը կը հրաւիրուին ներկայացնել զայն չափուած դուստրներն տեսնալու համար։

Ժ. Տ. ԾԱՆՔԻԹՈՅ
Կալաթիա, Գոմիսին խան, Թիւ 18
1

